

6 ΜΑΪΟΥ 2024
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΩΪ

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

αυ τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μ ς

Ο ι μι σ ς ς ν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι

ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ο ρ το ο ο

ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

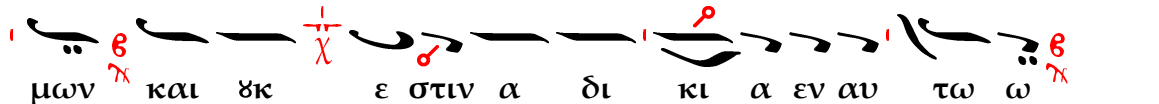
A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
^{B8} ζει ^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
^{Πα} ει ει θρα α ^Θ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
^{Δι} ο ον τα α ^Π α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
^{B8} ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν ^Θ

Προκείμενον. Ψαλμός 74' (91).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
 ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται ^Θ
 Στίχ. α'. ^Χ Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι
^Θ εν ταις αυ ^Χ λαις τθ Θε ο ο η μων ε ξαν θη
 σει ^Θ

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
 ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται ^Θ
 Στίχ. β'. ^Χ Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η

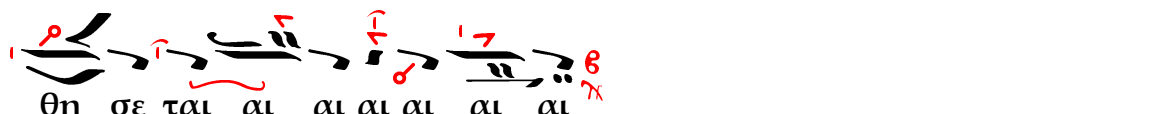
 μων και εκ εστιν α δι κι α εν αυ τω ω

 ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η η η η σει

 και ως η κε ε δρος η εν τω λι βα νω πληθυν

 θη σε ται αι αι αι αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

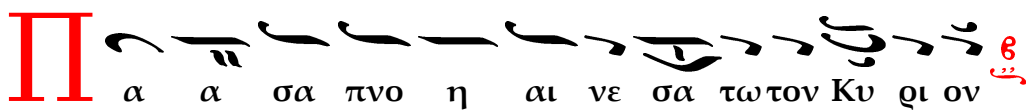
‘Ο ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

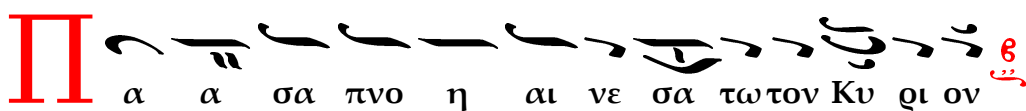
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

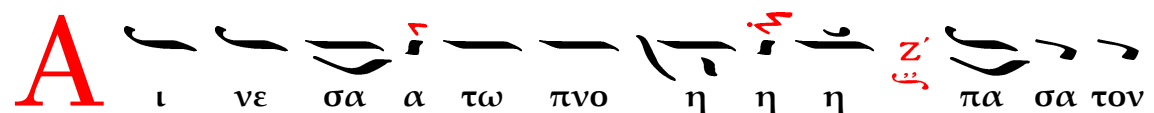
 Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

 Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

‘Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

(Ζήτει αὐτὸ τῇ Τρίτῃ τῆς ἰβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ ψαλμὸς Ν' (50) καταλιμπάνεται.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις του Α θλο φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ἔξλειψον τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμην **Ζ'** Ταισὶ τῆς Θεοτοκοῦ καὶ πρεσβυτέρων ἑ-

λημόνων **Δ'** ἔξλειψον τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐγκλη-

μάτων

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος **Πα**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

Δ' ἔξλειψοντο ἀνομή-

μα ἀάμα

Σ **Πα** ἡμερῶν οἰκτεροῦ με ἐν ἡμέραις

Δι **Πα** σαταῖς τῶν θλόοφοο ῥαυγααζέται

ἀκτινῶν καὶ ἡτῶ Χριστῶ ἕκ-

κλησιῶν τοῖς ἀνθεσίν ὡραϊζόμενῃ

Γεωργίᾳ εὐβοαῶν σοι θεράπων

Χριστῶ καὶ προσταθῶν θεοτοκῶν

Πα ἀάμα **Δ'** ἡμελλίπη ησπρεεσβεεῶν

υ περ η μων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο
ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἁγίου ὁ ὁμόειρμος εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α

δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς:

Ἦμῶ σε Γεώργιε Δαυῖδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δῆ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπερ η λι ον ε ξη στρα ψεν η μνη μη σθ
νυν μαρ τυς Χρι στῶ ο πλι ι τα ως γαρ α κτι νας
παμ φα εις των θαν μα των τας αυ γας εις πα α σαν την
γην λαμ πρω ως ε ε ξε δι σκευ σε φω το φο ρε Γε
ω ω ρ γι ι ε

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μο νο μα χη μυ ρι ο νι κε Χρι στῶ Α θλη
τα δος μοι τς α θλς με ελ ψαι και α γω νι

σματα τα σα α περ ετ λησανδρικως τω πο ο θωΧρι
στς σο φε ε Ε εκ πυ ρθ με νος ω και ε ζης γη
θο ο με ε νος

Δόξα.

Νε ος ω φθησεν πο λε μοις ι κα νος τη χει ρι
αλ λος Δαυ ιδ αν δρει ει ος ως γαρ αυ τος τον Γο
λι αθ τον αν τι πα λον και συ ητ τα ας κα θε λων
βο λαι αις ται αις των λο γων σ τε φα νι τα Γε ω ωρ
γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως α νεκ φρα στος ω ραι ος φρι κα λε ος ο
σος ξε νος ο το κος Κο ο ρη ως υ πο μα
ζι ον και γαρ τον πα ντε λει ον Θε ον θη λα α ζεις σαρ
κι πα ρα α δο ο ξον α κσ μα βρε φο τρο φε Μη
τρα α να αν δρε

Καταβασία.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ν υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ^Δ ου ρα νος τε και
 γη η και τα κα τα χθο νι α ^π ε ορ τα ζε τω
 γουν πα σα κτι ι σις ^Δ την ε γε ρ σιν Χρι στου ^Δ εν η
 ε στε ρε ε ω ω ται ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε ^Δ συ νε γει ρο μαι
 ση η με ρον α να σταν τι σοι ^π συ νε σταν ρου μην
 σοι χθες ^Δ αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ ^Δ εν τη
 βα σι λει ει α α σου ^π

Τοῦ ἁγίου. Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σ υνδρομος ε ξε λα μ ψεν η μιν ^Δ η πα νεν δο ξος

μνη η μη Η τϵ θε ρα πο ντος π ρ τη Α να στα σει
Χρι στϵ Δ εν η η συνελ θον τες οι πι στοι Δ φαι δρωσ ε
ορ τα α σω ω μεν π ρ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε υ φρανθη τε γη καιου ρα νοι Δ τα τε ο ρη και
πα αντες β νοι σκιρ τη σα τε ρ ρει θρα θαν μα των και
γαρ Δ υ ψο ο θεν η μιν ομ βρο βλυ τει Δ ο Μα ρ τυς Γε
ω ω ρ γι ι ος π ρ

Δόξα.

Γ η πα σα και βρο τει ος φυ λη Δ ου ρα νος τε συγ
και αι ρει στρατος Α γγε λων τε ρ ο πρω το στρα τη
γος γαρ Δ Χρι στϵ ς νυν Γε ω ρ γι ος εκ γης Δ βαι νει προς
ου ρα α νι ι α π ρ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε υ φρανθη τι τε ρ πϵ Μα ρι αμ Δ ει και χθες ως ρομ
φαι αι α γαρ την καρ δι αν σου ρ ο του Υι ου σου
Σταυ ρος Δ δι η ηλ θεν αλλ ουν ως εκ πα στϵ Δ τϵ τα φϵ

α νε ε τει ει λεν

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ Πα ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

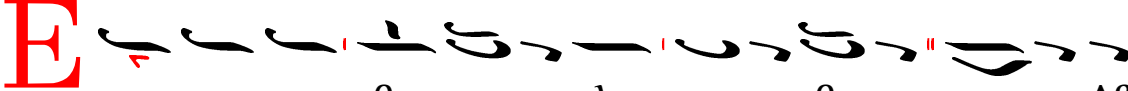

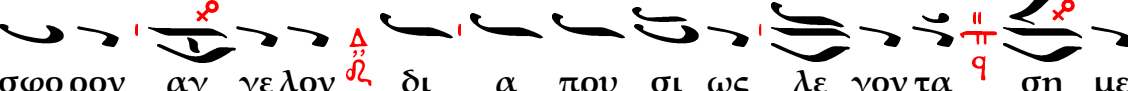
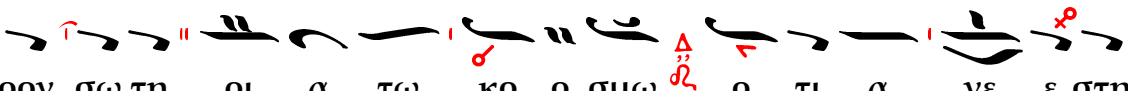
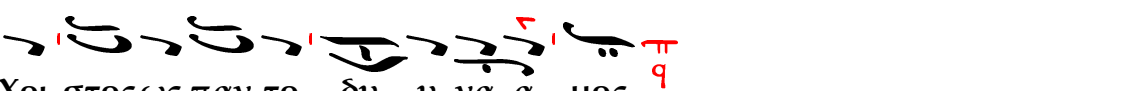
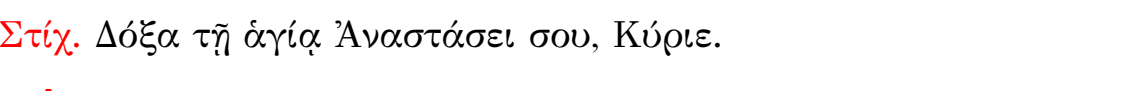
Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

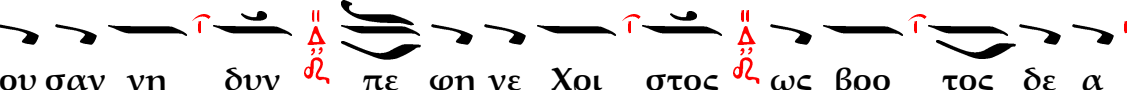
* * *

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄

Ε
πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ
στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε

σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη

Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α
ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ

ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α

μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οθε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
 βω του η λα το σκι ρ των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ω ς υ πε ρη λα σε την πριν Νο τϑ βα σι λισσαν
σο φε νυν η βα σι λισ Α λε ξα αν δρα εις την σην
γαρ συ νε σιν εκ θαμ βη θει σα ε δρα με ο θεν σοι συ
μπα ρι στα ται Μα αρ τυς εκ δε ξι ω ων τϑ Θε ς ωσ
περ βα σι ι λι ισ σα

Ρ η μα των σϑ ουκ ε νεγ κων τϑς ε λεγ μϑς ο δυσ σε
βης τυ πτε σθαι κε λευ ει το στο ο μα φευ το σον
Γε ωρ γι ε το δε και τοι κϑ ο μενον κυμ βαλον ως
α ντη χει κρ αυ γα α ζον μο νος Θε ο ος α ψευ δης
ο Χρι στο ος ε ε στιν

Δόξα.

Γ νη σι ε φι λε τϑ Χρι στϑ πρω τα θλη ταρ χα τε αυ
τϑ παμ φω τε λαμ πτηρ οι κϑ με ε νης α στη ηρ
φαι νο τα τε λυ χνι α τι μαλ φε στα τε α γρυ πνε
των τι μω ντων σε φυ υ λαξ φυ λατ τε η μας Μα αρ τυς Γε
ω ωρ γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

I δου και τε το κας Α γνηκαιπαρ θε νευ εις εν ταυ
 τω θαν μα πολυ θαν μα στον ο ο ντως φο βε ρον ξε
 νη κϷστον Θε ον γαρ τον πα ντα να κτα φε ρϷ σα σαις α
 γκα λαις θη λα α ζεις τον τρο φο δο ο την Χριστον Κο
 ρη νη η πι ι ον

Καταβασία.

E πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δὶς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ε΄

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω

πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἁγίου. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε ορ τι ον κρο τει σκιρ τω ω σα η Εκ κλη
σι α την σε πτην α να α στα σιν τσ Σω τη ρος
και την νυν με τα θε σιν τσ Α θλο φο ρσ ψαλ λσ σα
δυ ο τα κα λα γαρ συ νε ε δρα α μον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ο ξα ζει σσ τε ρας το ξε ε νον θαυ μα το
βρου τα ο κα λος Γλυ κε ε ρι ος τον βχν ου ου περ
θαυ μα στωσ ε ζω ω σας αυ τον δε τω Κυ ρι ω σσ
ζω σαν θυ σι αν προ ση η νε ε γ κας

Δόξα.

A ι νε σε ως ο πως την δο ο ξαν την σην υ
μνη σω πλη ρω σον το στο ο μα μϛ χα ρι τω σας
και τον νϛν Γε ωρ γι ε και γαρ α γαλ λι α σε ται
ο τανσοι ψα λη το πνε ευ μα α μϛ

Καὶ νϛν. Θεοτοκίον.

Υ περ α γνε πως υ περ λο ο γον γα λα κτο
τρο φος και παρ θε νος πε ε φυ κας α πο ρω σϛ
το φρι κτον μυ στη ρι ον τι μων λοι πον τον το κον σϛ
σε προσκυ νω Πανα γι ι α α μϛ

Καταβασία.

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

Xρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ στ'

Kα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε ε στη σ του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυ λα ξας τα ση μαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
 μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
 νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
 ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
 γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
 τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τοῦ ἁγίου. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

δου σοι και μι α τερ πνη χε λι δων θε ο συλ
 λε κτε λα ε την τσ ε α ρος χα α ριν α να πλη ροι οι θαν
 μα στως ο Γε ωρ γι ος και συγ χα ρη τε λοι πον
 τη χα ρα α τσ τσ παν τες

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ρι μει ας βα σα νς δει νων ε νεγ κων ως τρυ φας
 ταυ τας η γου υ πο με νων Κυ ρι ι ω και ψα λλων εν δο
 ξε η φω νη σθ δε της βρο ντης εν τω τρο χω των

εὐχων ἐξηχείτο

Δόξα.

Εὐφραίνεσθε καὶ σκιότατο ἄθλητων πανή

γυρεώσθησθε νῦν εὐρηκότες ἐξαρχοῦντα τὸν Γεώρ

γιόν καὶ ἀγαλλέσθε συναυτώδαυ τικώς

ἠμεράσθου Κυρίου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τικτεῖσθε καὶ παλιν ἀγενεῖσθε ὡς πρὶν φοβέ

ρος ὁ τοκέτος μητέρα νυμφεύετε Κοορη καὶ ἀνεκλα

λητός τὸν ὑπερῶν χρόνον βρεφώθεντα καθήμας

ὑπερένωιαν τικτεῖσθε

Καταβασία.

Κατηλθέσθε ἐν τοῖς κάτω τοῖς τῆς γῆς καὶ

συνετριψάσθε χλοῦσαι ὠνίους κατ' ὄχλους πεπε

δημένων Χριστέ καὶ τὴν ἡμέραν ὡς ἐκκήτους

Ἰωάννης ἐξάνεστήσθου ταφού

Χριστός ἀνεστήσθη ἐκ νεκρῶν θανάτω θά

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγιε ταῖς σαῖς, * πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκῶς αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς

θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, * πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ 5' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου, δικαίου, πολυάθλου καὶ προφήτου Ἰώβ. (1700-1500 π.Χ.)

Στίχ. Εἰ καὶ θανῶν, ἄλληστος ἀνδρίας πέτρα,
Καὶ πῶς, Ἰώβ, κρύψω σε τῇ λήθης πέτρα;

Ἐκτῇ Ἰώβ πολύτλαν θανάτου νέφος ἀμφεκάλυψε.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὀρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατὴρ μὲν Ζαρέθ, μητὴρ δὲ Βοσόρρας. Προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη κέ'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια ἔννεακόσια εἰκοσιπέντε. Τοῦτον ἐξητήσατο ὁ διάβολος, μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου δίκαιον καὶ ἄμεμπτον καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατησχυμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτου καὶ ἀνευδότητος τοῦ Δικαίου φανέντος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῶ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἐζῆσε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ρο', ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ ἔτη σμῆ'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσιρος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν ἐκκεκομμένων κάρας,
Κεῖται Μέσιρος ἐν μέσῳ κάρας δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δημητρίων τοξευόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Βέλη τὰ τιτρώσκοντα σάρκα καιρίως,
Δημητρίων ἠγεῖτο βέλη νηπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Δονᾶτος τοξευόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ἄλλος ξένος τις ἡλῖός μοι Δονᾶτος,
Σαρκὸς προΐσχων ἀκτίνων δίκην βέλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσοι Μάμας, Παχώμιος καὶ Ἰλαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰλαρίωνι καὶ Παχωμίῳ Μάμας,
Συνεξεδήμει τὴν καλὴν ἐκδημίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βαρβάρου τοῦ στρατιώτου, Βάκχου, Καλλιμάχου καὶ Διονυσίου τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. (†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει τελειοῦται. (Θ' αἰ.)

Στίχ. Τὴν κλῆσιν ἡμῖν Βάρβαρος σύ, γεννάδα,
Ὅ δ' αὖ τεμών σε Βάρβαρος τὴν καρδίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λουκίου τοῦ Κυρηναίου, ἐκ τῶν

πρώτων χριστιανῶν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἡλιοδώρου, Ἀφροδισίου (Venustus) καὶ οε' (75) σὺν αὐτοῖς ἐν Ἀφρικῇ ἀθλησάντων. (†284–305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Εὐλογίας (Benedicta), μοναχῆς ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς ἁγίας Γάλλας (Galla) ἐν Ῥώμῃ. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐδβέρτου (Edbert), ἐπισκόπου Λινδισφάρνης (Lindisfarne) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†698)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πετρώνακος (Petronax) τοῦ ἐν ὄρει Κασσίνου (Monte Cassino) ἀσκήσαντος. (~†747)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου β' τοῦ μονομάχου, ἡγεμόνος τῶν Ῥῶς τοῦ Κιέβου. (†1125)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1238) τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα, α' ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1235)

Στίχ. Σὺ Θεὸν ἐτίμησας ζῶν, μάκαρ Σάββα,

Καὶ αὐτὸς τιμᾷ σε σκήνους ἀφθαρσία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1675) τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ ἐν Νερέχτα τῆς Ῥωσίας. (†1384)

Στίχ. Ἐκ τῶν σπλάγχων γῆς λείψανον Παχωμίου,

᾿Ωφθη θησαυρὸς ἀσκουμένων Νερέχτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μιχαίου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (†1385)

Στίχ. Οὐχὶ Προφήτης ἦν ὁ Μιχαίας οὗτος,

Ἀλλὰ Ῥαντονέζ ἀσκητῆς θεοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Σιναϊτῶν πατέρων, Ῥωμόλου, Ῥωμανοῦ, Σισώη, Μαρτυρίου, Γρηγορίου, Ζωσιμᾶ καὶ ἑτέρου Γρηγορίου, τιμωμένων ἐν Σερβίᾳ. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Μνήμην τιμῶμεν Σιναϊτῶν Σερβίας,

Νηπτικὴν ζωὴν ἐκείσε διδαξάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς τῆς Βοιωτίας ἀσκήσαντος. (†1602)

Στίχ. Λιπὼν Σεραφεῖμ τῶν κάτω καὶ τοῖς ἄνω,

Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφεῖμ χῶρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ποτσάεφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1651)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Σοφίας τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς καὶ πτωχῆς (ἐν τῷ σχήματι ἐπικληθείσης Μυρτιδιωτίσσης μοναχῆς), θεοφιλῶς ἄρτι ἀσκησάσης ἐν τῇ κατὰ Κλεισούραν Καστορίας μονῇ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου. (†1974)

Στίχ. Μύρον σοφίας, τῆς θεόπαιδος δούλη,
Σοφία ἐγένετο ἐν Κλεισούρα διὰ βίου.
Χάριτι σοφισθεῖσα, Σοφία θεία,
Σοφῶς ἤσκησας ἄρτι, ἐν τῇ Κλεισούρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ἐκ μεταθέσεως ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχ. Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.
Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ὁ ἐνδοξος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέφας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιούσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν καὶ μυκτηριζῶν τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν κοντῶ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀψαμένου, ὥς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῶ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἠρμοσμένῳ, δεθείς, κατὰ πρानοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεῖς, αὐθις ὑγιῆς καθίσταται, θείου Ἀγγέλου ἐπιστασία.

Ἐμφανισθεῖς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· οἱ τῇ τοῦ βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξεληθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπείρεται καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῶ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως· Τίς τε εἶη καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων καὶ ἀεὶ προσπιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βοῦν τελευτήσαντα, ὁ Ἅγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσασατο ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθεῖς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον εἰσεληθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν

ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεὸς καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν. Τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι ὡς μόνος Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἴδωλα πάντα καταπεσεῖν καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτὰς τῶν Δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θάπτον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. Τοῦ δὲ βασιλέως κελεύσαντος αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετριμήθη· ἐκείνη δέ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρῖς)

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρῖς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.
ᾠδὴ ζ'

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θος το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μν ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον
τον μο νο ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων θε ον και υ
πε ρε εν δο ο ξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ τη
η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου
η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ γε
λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα

τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τοῦ ἁγίου. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Π ο θω ω σ ε ξυμ νειν τα θαυ μα σι α και

πα α λιν συ στελ λομαι ο ταν γαρ αυ τα εξ α ριθ

μη σαι β λη θω υ περ αμ μον ευ ρι ι σκονται πλη

θυ νο με να και δε ξαι μ τολοι πον α θλη τα το

βρα χυ τ ε φυ υ μνι ι ον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο υκ ε ε στιν ου δε γη ου δε θα λασ σα ου

πο ο λισουκ ε ρημος εν θα α λη θως των σων θαυ

μα των οι κρου νοι πε λα γι ζον τες Μα αρ τυσουχ υ

περ βλυ ζου σι το σον γαρ θαυμα στον εν πα ση γη

α δεται ο ο νο ο μα

Δόξα.

Η αμ βει ει ται σ ε Στρα ταρ χα την α θλη σιν Α

γγε ε λων το στρα τευ μα σε δ' ο των Α γγε λων Βα σι λευς

κα τα πλα γεις ε πε θυ μη σε Μα αρ τυς του καλ λης σ

δι ο περ και συν αυτω βασι λε ευ ει ν α ει σε κα τη
ξι ι ω ω σεν

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο λο φω τε σκη νη θε οδ μη τε λυ χνι ι
α κα τα χρου σε στα μνε κι βω τε θε ο κα τοι κη τε
να ε ξε νο βλα στη τε ρα αβ δος Μη τρα ναν δρε
σος ι κε τας η μας πο λυ ω νυ με Κο ρη δι α
φυ υ λα ατ τε

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφ θαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

(δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας ^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην ^{Πα} χα ρι σα α με ε νος

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ἡ

A
 υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ
 ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
 η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
 τε Χρι στου κοι νω νη σωμεν υ μνουντες αυ τον
 ως Θε ον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρον κυ υ κλωτους ο φθαλ μουσουςσου Σι ων
 και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
 γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
 λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα Χρι στον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
 ταςτουςαι ω νας

Τοῦ ἁγίου. Αὐτὴ ἡ κλητὴ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υ μνης ως ευ ω ω δησυλ λε ξαν τες α αν θη
αλ λη Παρα δει σε τω θε ο πνε ευ στειψαλ τη ρος δευ
τε στε φος λαμ προν α σμα το πλο κον τω Μαρ τυ
ρι πλε ξωμεν η ρι στευ σε γαρ κα θε λων Σαταν το
κρα τος

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ευ ρο με ληρ γε ε Προφη το πρω τε φρα α σον
ο δι και ος ε κει νος ο ε ξαν θη η σας ως φοι νιξ
τις και ποι ος ε στιν ο με γα λαν χος υ παρ
χει Γε ωρ γι ος γλυ κυ καρ πον ο ντως φυ τον καρ
δι ο τρο φον

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, *
ὕμνουںτες καὶ ὑπερυψοῦںτες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ρ χ ε πι φα α νη θι τα χυ νον φθα α σον
η μας την νοσι αν σε ως α ε το ος χου σο πτε ρυξ
πε ρι θαλ πων α ει κα θυ πο δε ξαι δι εις
σε τας πτε ρυ γας σκι αν υ πο σην γαρ κα λον α

να πε παυ σθαι π 9

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

I δε ην προ ε ε φης Προ φη τα Παρ θε ε νον Δ 22

συν ε λαβεν α σπο ρως 22 η Βα σι λι ις και Κυ ρι α π 9

και ως Μη τηρ γεν να Δ 22 τον Πα ντα να κτα πα να

φθο ρος μει να σα Δ 22 μυ στη ρι ον ξε νον 22 ο το κε

τος σου Κο ρη π 9

χ A ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον Δ 22

Καταβασία.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα Δ 22

η μι α των Σαβ βα των 22 η βα σι λι ις και κυ ρι α

π 9 ε ορ των ε ορ τη Δ 22 και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων Δ 22 εν η ευ λο γου μεν 22 Χρι

στον εις τους αι ω νας π 9

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων Δ 22 θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
να σταν τα τρι η με ρον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α της
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α σ σου

Τοῦ ἁγίου. Φωτίζου, φωτίζου.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μτον εν δο ξον ο
πλι ι την Χρι στε τσ Βα σι λε ε ως Γε ωρ γι ον

τον με γαν π_9

Γλυκυτάτην δροσον ν_2 οορησταλα

ξατε π_9 και συκατεξαιρετον σκιριτα Δ_2 το

οοροστο π_9 Αγιον π_9 χορευεν και αγαλλασ

φαιδρως Δ_2 ευρες και γααρκρατιστον τον μεεγαν Δ_2 Γε

ωργιον οροφυυλαακα π_9

Μεγαλον ψυχη ημυτον λαμπρον φω

στηηρα Δ_2 πασης της οικου μεενης π_2 Γεωργιον

τον με γαν π_9

Αινασιν αισυμπασαι ν_2 νυν πατριαιαιτωνε

θων π_9 ευλογασιν υμυμυ π_2 και συμφωνως κρα

ζισι π_9 και ρεσωτηρωνπιστων ηχαρα Δ_2 και αιροις

και συυευχος Αθλοφοορων Δ_2 Γεωργιευπερθα

αυμααστε π_9

Δόξα.

Μεγαλον ψυχη ημουσου της τριου

πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τητοςτο
κρα τος

Ρ α βδι σμα τα ξε εσεις και των βθ νευ ρων τες δαρ
μης τας κρη πι δας τον λα ακκον της α σβε στσε βο
μαι ταλ λα τε ο σα υ πε ε στης α θλων Μαρτυς
Χρι στς πα ντα μα κα ρι ι ζω και τον τρο χον κα τα
σπα α ζο ο μαι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε και ρε ευ λο γη
με ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Η δο ξα το κα αλλος η ω ραι ο της των πι
στων η τρυ φη των Α γγε ε λων κο σμη το δι α
σωσμα πα να γνε Μη τηρ Χρι στς τς Θε ος τς
εις την γην σκε πην προσδρα μο ο ντας συ ντη ρη σον Πα να
γι ι α α μμ

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
τη με ρο σε κ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι ασ του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τοῦ ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Ε αρ η μιν ε ξε ε λαμ ψεν η λα αμ προ
τῶ Δεσπο ο τῶ και θει α ε ξα να α στασις
προς ὁ ὁ ρα νι ι ον πα α σχα εκ γης η μας πα α ρα
πε εμ πον ταυ τη δε συ υν εκ λα αμ πει τῶ

πα νεν δο ξα Μα αρ τυρος Γε ω ωρ γι ς ς η
 μνη η μη Η φω ταυ γη η η η ης ην φαι δρωσ
 τε λε σω μεν ι ι να θει ει ασ α ξι ω
 θω μεν χα α ρι τος προς Χρι ι στς τς ς Σω τη η
 ρος

Καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευσ και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι ασ του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ

τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι προ ε πει

υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον· δόξα αυτη εσται

Χ πα σιτοις ο σι οισ α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα ακτι ι ι σις σε δοξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

E ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α Δ δια τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν Δ δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρω ω ων σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι Δ

Χ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου· αινειτε αυτον Δ κα

τα το πληθοσ της με γα λω συ νης α αυ του Δ

X αι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε καθη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας Δ

χαι ρε τε λα οι οι και αι α γα λι α α

α α σθε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν ψαλτηρίω ὡ ὡ ὡ και αἰ αἰ κιθαρά

Αγγελος μὲν τὸ ὀχαι αἰ αἰ ρε προ τῆς σῆς συλ λη

ψε ὡ ὡ ὡς Κυρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Ἀγγελος δε το ον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης

ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ τ τω

ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Στιχηρὰ προσόμοια δ', τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. ᾠχος Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

λ
χ
π
π

εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ γα α νω

Δ ε ευ τε τη ην πα νε ορτονφαιδραν εν δο ξον Α

να στα σιν πα α ντες πα νη γυ ρι σαντες πα λιν ε ορ

τα σω μεν φαι δραν πα νη γυ υ ριν Γε ωρ γι ς τθ

Μαρ τυ ρος και στε ψω μεν τθ ς τον ε α ρι νοι οις

αν θε σιν ο ντα α ητ τη η τον ο πω σταις αυ

τθ ι κε σι ι αις λα βω μεν των θλι ψε ων α μα

Δ και πλημ με λη μα των α πο λυ τρω σιν

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω

τον Κυ υ υ ρι ον

Ο ο λον προ ο σε νη νο χας σου τον τω σοι δε

δω κο τι παμμα α καρ ζω ην ο λο κληρον ωσ περ

ο λο καρ πω σιν ζω σαν και εμ ψυ υ χον και θυ

σι αν ευ προσδεκτον και κα θα ρω τα α την ο θεν ε
χη μα τι σας πρε σβυς θεο μο τα α τος ζα λη ης ε ξαι
ρδ μενος πα α ντας πι στει τς υ μνηντας σε Μα ρ τυς
Δ και προ σκα λδ με νδς σε Γε ω ρ γι ε

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
και ω σει κε δρος η
εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Σ πο ο ρον γε ε ω ρ γη σας εμ με λως τον κα τα βλη
θε ντα τδ λο ο γδ τη κα θα ρα σα ψυ χη τδ
τον ε πλε ο να σας πο νοις α θλη σε ε ως και σο
φως α πο θε μενος εν ε πδ ρα νι ι αις θη καις την
α κη ρα τον ευ ρες α πο λα αυ σιν ης νυ υν εμ φο
ρδ μενος μα α κα ρ ταις προς τον θε ον σα πρε σβει αις
τς πι στως υ μνηντας σε πε ρι σω ζε

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
ε θαυ μα στω

σεν ο Κυ ρι ος
Μ α αρ τυς α α θλο φο ρε τδ Χρι στδ τς εν δι

α φο ροις α να αγκαις σω ζε πρε σβειαις σθ πα σης
 πε ρι στα σε ως α πο λυ τρω με ε νος και δι ω
 κων ψυ χο λεθρον δει νην α θυ μι ι αν χα ριν δε και ε
 λε ος η μιν αι τσ με ε νος ο πω ωστ αις λι ταις σθ σω
 θε ε ντες χαι ρο ντες γε ραι ρο μεν παν τες τς σε
 πτς α γω νας σθ Γε ωρ γι ε

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζονπι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ο ρ θρου βα θε ε

ος ^{ν'}₂₂ ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^u₉ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^u₉ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{B8}_u τι ζη τει ει ει τε ^{Κε}_{z'} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{B8}_u τι θρη νει ει ει τε ^{Κε}_{z'} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^u₂ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ₂ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^u₉

^χ₁ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^u₉ α γαλ λι α ^χ₁ σω με θα ^u₉ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^u₉

Π ^{Κε}_u α σα το τε ρ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα ^u₉
Πα σα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^u₉ Πα
σα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'}₂₂ ω
ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^u₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^u₉ ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

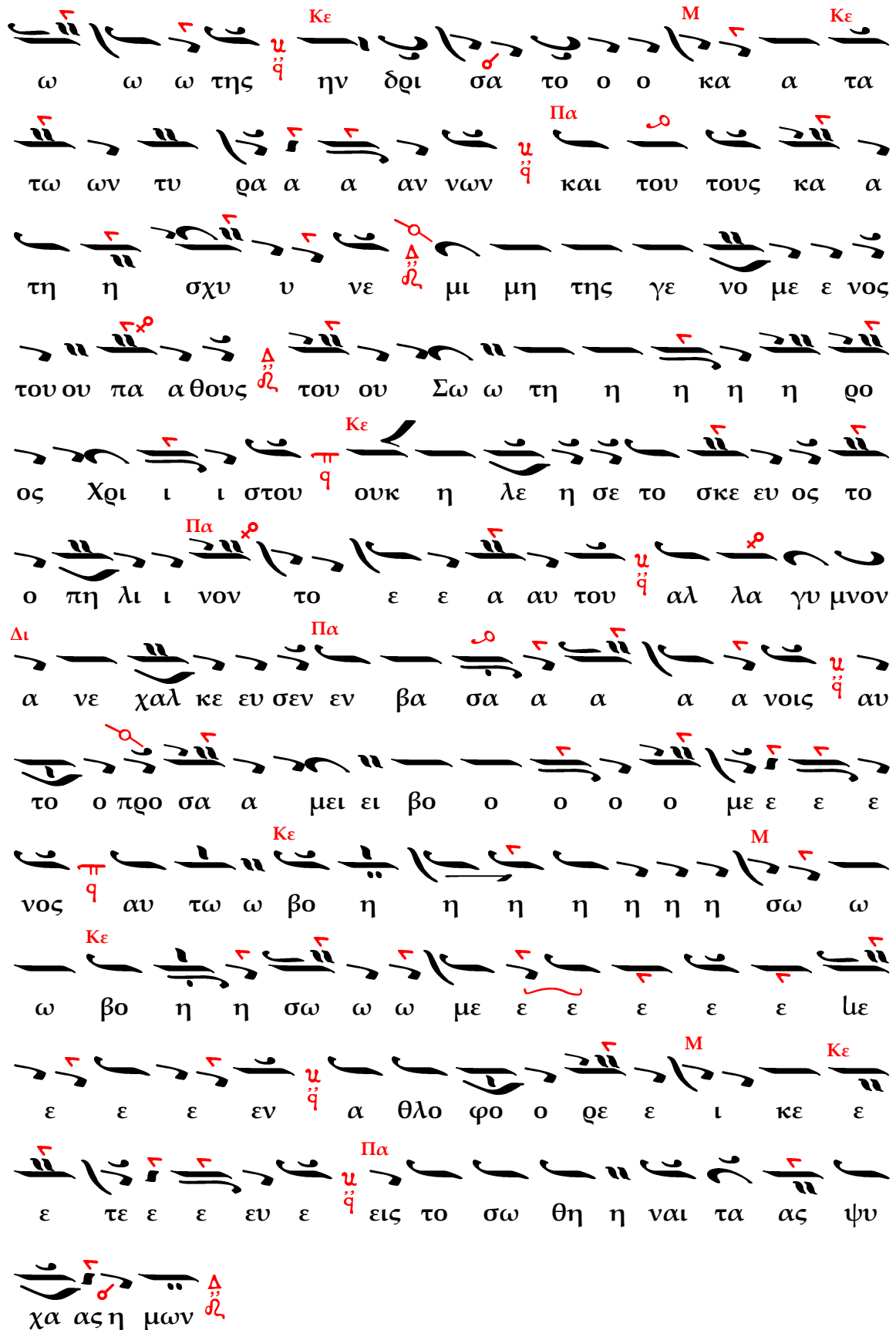
στος^υ τα^υ Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων^υ κη ρου υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις^υ

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Α^{Κε} α νε τει ει λε ε το ε ε ε ε ε ε αρ^υ
δευ τε ευ ω χη θω ω ω ω ω ω ω ω
με ε ε εν ε ξε ε ε ε ε ε ε λα α
α ε ξε ε λα α ψε ε ε ε ε ε ε ιε
ε ε ε εν η α να στα α σι ις Χρι ι ι

στου ου δε ευ τε ε ευ φραν θω ω ω μεν η του
α θλο ο φο ο ρου μνη η η η η μη τους πι στους
φαι δρου υ υ νου ου σα Α α νε δει ει ει χθη δι
ο ο φι λε ε ο ορ τοι δε ε ε ε ευ τε μ
στι κως αυ τη ην πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι
σω ω ω ω μεν ου τος γαρ ως κα λο ος στρα τι ι

 ω ω ω της ην δρι σα το ο ο κα α τα
 τω ων τυ ρα α α αν νων και του τους κα α
 τη η σχυ υ νε μι μη της γε νο με ε νος
 τουου πα αθους του ου Σω ω τη η η η η ρο
 ος Χρι ι ι στου ουκ η λε η σε το σκε ευ ος το
 ο πη λι ι νον το ε ε α αυ του αλ λα γυ μνον
 α νε χαλ κε ευ σεν εν βα σα α α α α νοις
 το ο προ σα α μει ει βο ο ο ο ο με ε ε ε
 νος αυ τω ω βο η η η η η η η σω ω
 ω βο η η σω ω ω με ε ε ε ε ε ε ιε
 ε ε ε εν α θλο φο ο ρε ε ι κε ε
 ε τε ε ε ευ ε εις το σω θη η ναι τα ας ψυ
 χα αση μων

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
Μ Κε και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
Πα γυ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ
ξ ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν
Δι α δε ελ φοι Μ και τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η
Δι μας συγ χω ρη σω ω μεν Πα πα α αν τα α τη
Κε Α να α α στα α α σει και αι ου τω βο
Πα η η η η σω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ
Δι νε ε ε κρων θα να τω θα α να τον πα
Κε τη η η η σας και τοις εν τοις μνη η η η
Πα μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο
Δι ο ο ος

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἕως ἐκ τρίτου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ἽΟ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

ἽΟ ἱερέυς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ἽΟ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον:

καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} β γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νοσ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νοσ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστος ανεστη η εκ νεεκρων θα

να τω θαναα τον πατη η η σα α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστος ανεστη η εκ νεεκρων θα

να τω θαναα τον πατη η η σα α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις ευλογειτε τον Θε

ον Κυριον εκ πηγων Ισραηλ σωσον ημα

ας Υιε Θεου ο αναστα α ας εκ νε

κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Ἦχος Π' Πα ρ

Χριστος ανεεστη η εκ νεεκρων θα
νατω θανατον πατη η ησαααας και τοι
οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισααμενος

Ἦχος Δι-Θ

Ως των αιχμαλωτων ελευθερωτης και των πτω
χων υπερασπιστης ασθενων των ιατροσ βασι
λεων υπεερχμαχος Τροπαιοφορε μεγαλο
μαρτυς Γεωργιε πρεσβευε Χριστωτω Θεω σω
θη ναι τας ψυχας ημων

Ἦχος Πακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προλαβσαι τον ορθρον αιπερι Μαρι
αμ και ευρουσαι τον λιθον αποκυλισθεντα τ
μνηματος ηκουον εκ τ
Αγγελο τον εν
φωτια ιδιω υπαρχοντα μετανε

κρων τι ζη τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σαστον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νοςτων αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ

ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
 λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην ^Δ_Ω

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ_Ω Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ^π₉ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε ε ^Ω Α α α α α λλη λϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^χ ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ. (Πρξ. ιβ' 1-11).
(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Πράξεων).

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θου ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θου ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ι ι ι ων

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ι α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν
 παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ι α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

- ‘Ο **ιερεύς**: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
- ‘Ο **λαός**: Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- ‘Ο **διάκονος**: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
- ‘Ο **λαός**: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
- ‘Ο **ιερεύς**: Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 18-28).

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστὸς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἥλιος εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἥλιος οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἔγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

ο ξα α σοι Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. θ

οι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρᾶ ρ ρ ρ Χε ρᾶ ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ σι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Βι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ἴα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^Μ ^{Βδ}

δο ο ον τε ες πα α α α α α σαα α α ^{Δι} ^{Βι}

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α **Τ**ωων ο ο ο ο ο λωω ω ω
 ων υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι
Ται αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α
 τω ως δο ο ρυ φο ο ρα ς ς με νο ον
 τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν **Α**
 λη λθ ς ς ι ι ι ι α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος **Δι-θ**

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχα Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχα ς Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καρᾶ.

ᾠχος Δι-θ

Α ^{Δι}γα πη σωω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η

η η Ι σχυ υ υς μϑ Κυ υ ρι ι ι ι ι

ος στε ρε ε ω μα α α μϑ και κα τα

φυ γη μϑ ϑ και αι ρυ υ στη ης μϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

Λειτουργικά σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. ᾠχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

ςον ε

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως ε

Κ αι με τα τ ε πνευμα το ος σ ε Δ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον Δ

Α ξι ον και δι και ον ε και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον ε

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πληρης ο ορανος και η γη της δοξης σου

ωσαν να εντοις υψις ευλογημενος

ο ερχο ο μενος εν ονοματι Κυρι ι ι ο

ωσαν να εντοις υψις ι ι στοις

Σ ε ε υ μνη ο μεν σε Ευ λο γη ο μεν

σοι ευχαριστη ο μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σου ο Θεος ημων * και άλλως : ο Θεος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Ἦχος Πα ρ

Ο Α αγγελοος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πααο θε ε νε ε χαι αι αι ρε και

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο

σο ος γι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι

η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

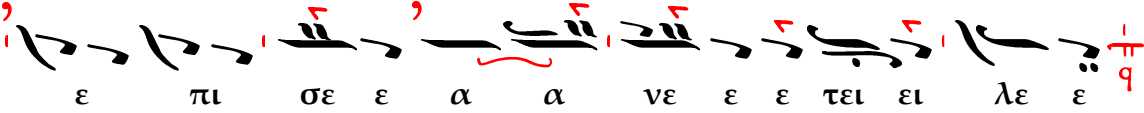
Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα ο η νε

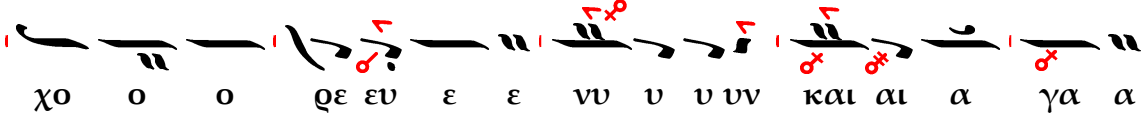
 ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ

 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

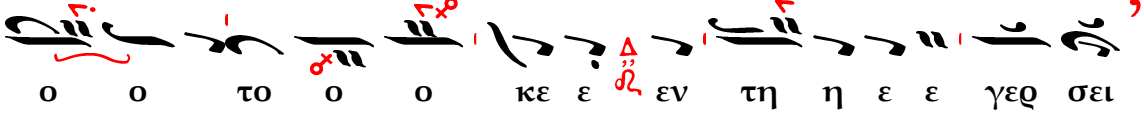
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε

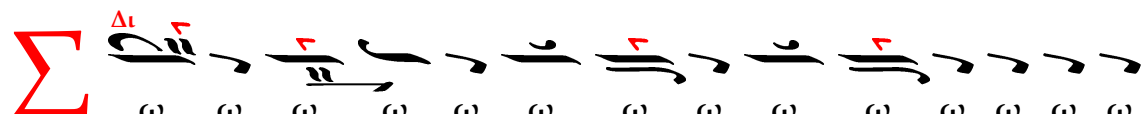
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει

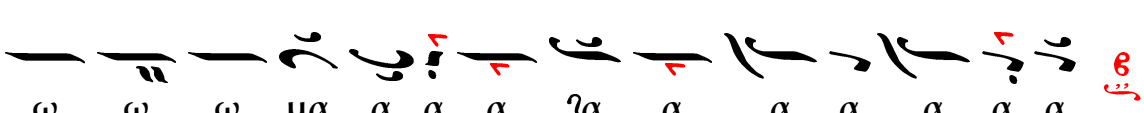
 του ου το ο ο ο ο κ ς ς ς σ ς ς ς

Κοινωνικόν, Γαβριήλ Κουντιάδου.

Ἦχος Δι-Θ

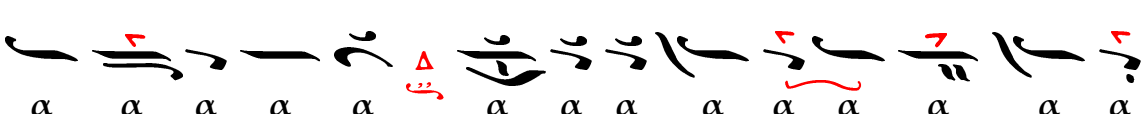
 Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω μα α α α ρα α α α α α

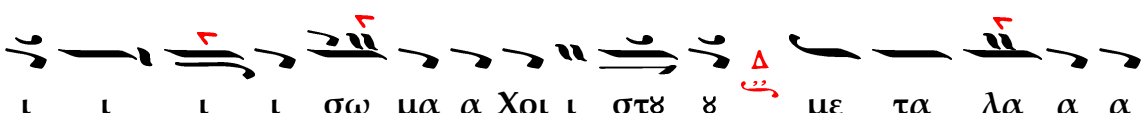
 α α α α χα α α α α α α α α α ρα

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α Χρι ι ι ι ι

 ι ι ι ι σω μα α Χρι ι στ ς με τα λα α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α με ε τα α

λα α α α α α α α α α α α α α βε ε ε

ε ε με τα α λα α α α α βε ε ε τε ε πη

γη η η η η η η η η η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η η η η η η πη η γη ης

α α θα α α να α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α θα

να α α α α τϛ ϝ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ευ σα α α α α α α α θα να α τϛ ϝ γε

ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Και ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-θ

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην
 χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
 χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.
 Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
 φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *